

TEATRE

'OBS'

Desclàssic

Joaquim Noguero

'OBS', de La Fura dels Baus. Direcció: Pep Gatell. Direcció d'actors: Jürgen Müller. Guió i dramaturgia: P. Gatell, J. Müller, Carles Padrissa. Creació musical: Miki Espuma, Robert Merdzo. Intèrprets: Eloi Benet, Pep Farrés, Sergi Faustino, Emili Giner, Fulgenci Mestres, Gudula Mueller-Töwe, Glòria Ràmia. Músics: Raül de Alba, Vidi Vidal. Mercat de les Flors.

Vet aquí l'adaptació d'un clàssic des de la perspectiva de La Fura original. No dic que com a tal adaptació funcioni, però la veritat és que si mai haguéssim pensat que la companyia es plantejaria algun dia fer Shakespeare o Goethe, la via lògica més plausible havia de ser necessàriament més a prop d'*OBS* que de l'àmplia verborrea del *Faust* que ens van oferir fa un parell d'anys al TNC. I dient això no em pronuncio pas sobre la qualitat d'aquell text: la qüestió és simplement que hi sobraven paraules, perquè és impossible bombardejar amb èxit el públic des d'un parell de fronts i pensar que en sortirà indemne. I, de fet, podria ser que els problemes plantejats a la recent òpera *D.Q.* puguin ser d'origen molt similar: en aquest cas, la plàstica furera fent d'escut i no de projector de la música.

OBS se situa a mig camí de les dues pràctiques portades a escena per La Fura: d'una banda, s'acosta ni que sigui lateralment a un clàssic, *Macbeth*, perquè sap veure'n les coincidències de discurs sobre el poder i les baixes passions elevades a primer terme, encara que al final aquest acostament només serveixi de pretext; i, de l'altra banda, aquesta aproximació es fa des de la més absoluta fidelitat al llenguatge furero original: amb els seus esclats d'energia, a frec (simulat) de l'agressió per tal de subratllar la naturalesa violenta de totes les nostres relacions, passades i (malauradament) futures. I ho fa amb una estètica d'una extraordinària força plàstica, alimentada de les noves tecnologies, i integrant-hi altra vegada els espectadors, ni que sigui amb la poca capacitat de provocació que dona treballar per a un públic que sap què va a veure i que, per això mateix, sol voler més del mateix. Ara bé, si La Fura pretengués –com s'ha dit– deconstruir un clàssic hauria d'insistir-hi per aquesta via. Quan Müller reeixia a fer-ho a *Quartet* a partir de *Les amistats*

A 'OBS' hi ha l'intent que la coneguda estètica furera sigui alguna cosa més que una marca de fàbrica

CRISTINA CALDERER

perillosos, o quan fa uns anys Ariel García Valdés i el Lliure l'imitaven a partir del *Leah* shakespeariana, s'ho plantejaven des del seu propi llenguatge, una dramaturgia de text contemporània que s'ajuda amb aportacions plàstiques, però que no s'hi fonamenta.

En canvi, si La Fura dels Baus vol fer el mateix haurà d'agafar un exemple com el del cineasta Akira Kurosawa a *Trono de sangre*, amb la substitució de tot l'entramat verbal per un altre de visual igualment opressiu i dens.

I aquest, val a dir-ho, és el punt fort d'*OBS*: l'atmosfera opressiva, la tensió, la precisió i, vist com està el pati, fins i tot l'oportunitat del seu discurs sobre l'autoritarisme i el poder. *OBS* no és diferent d'altres espectacles de La Fura. Si substituïssim la *lady* com a incitadora de la lluita, tant podríem veure-hi *Macbeth* com *Ricard III*; i el discurs crític sobre la nova societat espectacle i sobre els avenços tecnològics i els mitjans de comunicació és més a prop del mite de la caverna de Plató que de Shakespeare. Festegen, doncs, amb qui els convé, segons el cas.

Però, encara que no hagin acabat d'aprofitar autènticament fins al fons aquesta via d'adaptació d'un clàssic, si més no a *OBS* hi ha l'intent que la cada cop més coneguda i venuda estètica furera sigui alguna cosa més que una marca de fàbrica.

JAZZ

Joshua Redman

El vol de Joshua

Pere Pons

Joshua Redman. Palau de la Música. 31 Festival de Jazz de Barcelona. Divendres, 3 de novembre del 2000.

Joshua Redman repetia per segon any consecutiu en el cartell del Festival de Jazz de Barcelona i ho feia, a més, sobre el mateix escenari on es va presentar l'edició anterior, el Palau de la Música. En aquesta ocasió arribava amb nou disc sota el braç, el brillant *Beyond* (Warner), i com a companys de viatge duia tres dels músics més prominents de la seva mateixa promoció: Aaron Goldberg (piano), Gregory Hutchinson (bateria) i Omer Avipal (contrabaix). El públic no tan sols no va fallar sinó que fins i tot va ser més nombros i va respondre amb una actitud més entusiasta en comparació amb l'any passat. Situació que, d'una banda, va confirmar el carisma i atractiu que posseeix aquest músic excepcional malgrat la seva joventut i la pràctica d'un jazz que, tot i el seu marcat revisionisme, no se circumscriu, ni de bon tros, en el terreny d'aquella música que es pot entendre com a comercial. Però que, al mateix temps, també va denotar la bona entesa del públic a l'hora de premiar un músic que a poc a poc sembla desenganxar-se de les seves referències per aixecar el vol amb les seves pròpies ales.

Tot i que en el repertori del saxofonista –més esmolat amb el tenor que no pas amb l'alt o amb el soprà– no va faltar el recurs dels estàndards, tan habitual entre els conreadors de la tendència neoclàssica de la qual ell prové, i fins i tot al final no es va estar de recordar la figura de Charlie Parker, el més remarcable i estimulant de la vetllada va ser veure Redman i els seus expressant-se amb un so propi, fresc, personal i lligat a la contemporaneïtat. Aquests moments de personalitat adquirida i de despreniment conservacionista van ser més que suficients per justificar la seva condició de reincident en el programa del Festival, a més d'augurar tant pel que fa al mateix Redman com als seus companys d'escena –i sobretot al bateria Gregory Hutchinson– un futur immediat d'àmplies i generoses perspectives.

PUBLICITAT

Tel. 93 359 68 89

GASTRONOMIA

Tel. 93 340 67 68

Alta cuina basco-navarresa

GORRIA. Diputació, 421. Tel. 93 245 11 64. El millor forn de rostits i... peix típic basc.

Alta cuina catalano-francesa

VIA VENETO. C/ Ganduxer, 10-12. Tel. 93 200 72 44 i 93 200 70 24.

JALME DE PROVENÇA. Provença, 88. Tel. 93 430 00 29 - 93 322 79 31. "La cuina de Jaume Bargués".

Alta cuina comarcal i regional

SOLERA GALLEGA. C/ París, 176. Viatge gastronòmic pel nord d'Espanya sense moure's de Barcelona. Aparcament, targetes. Dilluns tancat. Tel. 93 439 90 87.

Cuina i especialitats italianes

LITTLE ITALY. Reg. 30 (tocant al pg. del Born). Tel. 93 319 79 73. Tancat dis-

sabte al migdia i tot diumenge. Música en viu.

LA CUCANYA. Racó de Santa Llúcia. Ctra. Vilanova a Cubelles, km 47. Tel. 815 19 34. Cuina italiana. Vilanova i la Geltrú.

Cuina catalana

SANT JORDI "CA LA KATI". Ctra. de Vilafranca a Pontons, km 8. Tel. 899 11 53. Cuina catalana. Sant Martí Sarroca.

Cuina i celler de Lleida

GARGANTUA I PANTAGRUEL. Aragó, 214. Les comarques lleidatanes a la taula barcelonina. Aparcament. Tancat diumenges nit. Tel. 93 453 20 20.

Cuina galaico-catalana

CASA DARÍO. Consell de Cent, 256 (centre de l'Eixample). Especialitat en mariscos i peixos. Cuina de mercat. Salons privats. Aparcament. Tels.: 93 453 31 35 i 93 454 76 99.

Cuina mediterrània i de mercat

ELS ARCS. C/ Lleida, s/n. Tel. 973 16 77 25. Artesa de Lleida. La tradició al servei del bon gust amb la cuina d'en Jordi Anglè.

Cuina internacional i regional

EL MIRADOR DEL MONTSERRAT. Santpedor (Bages). Tel. 93 832 02 07. Direcció: Jaume Torras.

Cuina marinera

EL TRULL. Cala Canyelles. Lloret de Mar. Tel. 972 36 49 28. Viver de peix i marisc. Assortiment de marisc de la nostra costa. Menú aniversari dels 25 anys.

LA TORRETA. C/ Port Alegre, 17-19. Tel. 894 52 53. Sitges. Cuina marinera. Saló privat. Tancat els dimarts.

Especialista en vins

CELLER D'OSONA. C/ Sant Fidel, 3. Tel. 886 00 60. Vic. Acurada selecció nacional i internacional.